

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 499/2025
15.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости адвоката Момчила Ковачевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 5К 739/2023 од 23.04.2024. године и Вишег суда у Нишу 2Кж.1 бр. 221/24 од 28.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 15.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости адвоката Момчила Ковачевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 5К 739/2023 од 23.04.2024. године и Вишег суда у Нишу 2Кж.1 бр. 221/24 од 28.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 5К 739/2023 од 23.04.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и осам месеци, у коју се урачунава време проведено у притвору од 05.06.2022. године до 23.09.2022. године и време на издржавању мере забране напуштања стана без одобрења суда на адреси у Нишу, насеље ... ул. ... бр. ..., уз примену електронског надзора од 23.09.2022. године до 22.12.2022. године. Истом пресудом, окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем. Другим ставом изреке пресуде окривљени ББ ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. Кривичног законика, а трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Нишу 2Кж.1. бр. 221/24 од 28.01.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Нишу и браниоца окривљеног АА, адвоката Момчила Ковачевића и пресуда Основног суда у Нишу 5К 739/2023 од 23.04.2024. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео адвокат Момчило Ковачевић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 3) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду или другостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или изрекне му блажу казну или одреди да казну издржи у кућним условима.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости адвоката Момчила Ковачевића, у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, нашао да је захтев за заштиту законитости недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац, док је у ставу 3. истог члана предвиђено да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Из списка предмета произлази да је у овом кривичном поступку против окривљеног АА у предмету Основног суда у Нишу 5К. број 739/2023 све до његовог правноснажног окончања пресудом Вишег суда у Нишу 2Кж.1. бр. 221/24 од 28.01.2025. године, којом је потврђена првостепена пресуда, изабрани бранилац окривљеног АА био адвокат Момчило Ковачевић, кога је окривљени овластио за заступање пуномоћјем датим 06.06.2022. године у предмету Кт 1234/22 пред Основним јавним тужилаштвом у Нишу, при чему у списима предмета се не налази посебно пуномоћје којим се адвокат Момчило Ковачевић овлашћује од стране окривљеног АА за подношење захтева за заштиту законитости као ванредног правног лека, нити је такво пуномоћје приложено уз поднети захтев.

Имајући у виду напред цитиране законске одредбе и чињеницу да из списка предмета произлази да подносилац захтева за заштиту законитости, адвокат Момчило Ковачевић, није пуномоћјем овлашћен од стране окривљеног АА за подношење захтева за заштиту законитости као ванредног правног лека и следствено томе у конкретном случају нема својство браниоца окривљеног, Врховни суд је предметни захтев одбацио као недозвољен, јер је поднет од стране неовлашћеног лица.

Из напред изнетих разлога, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. ЗКП, Врховни суд је донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић